

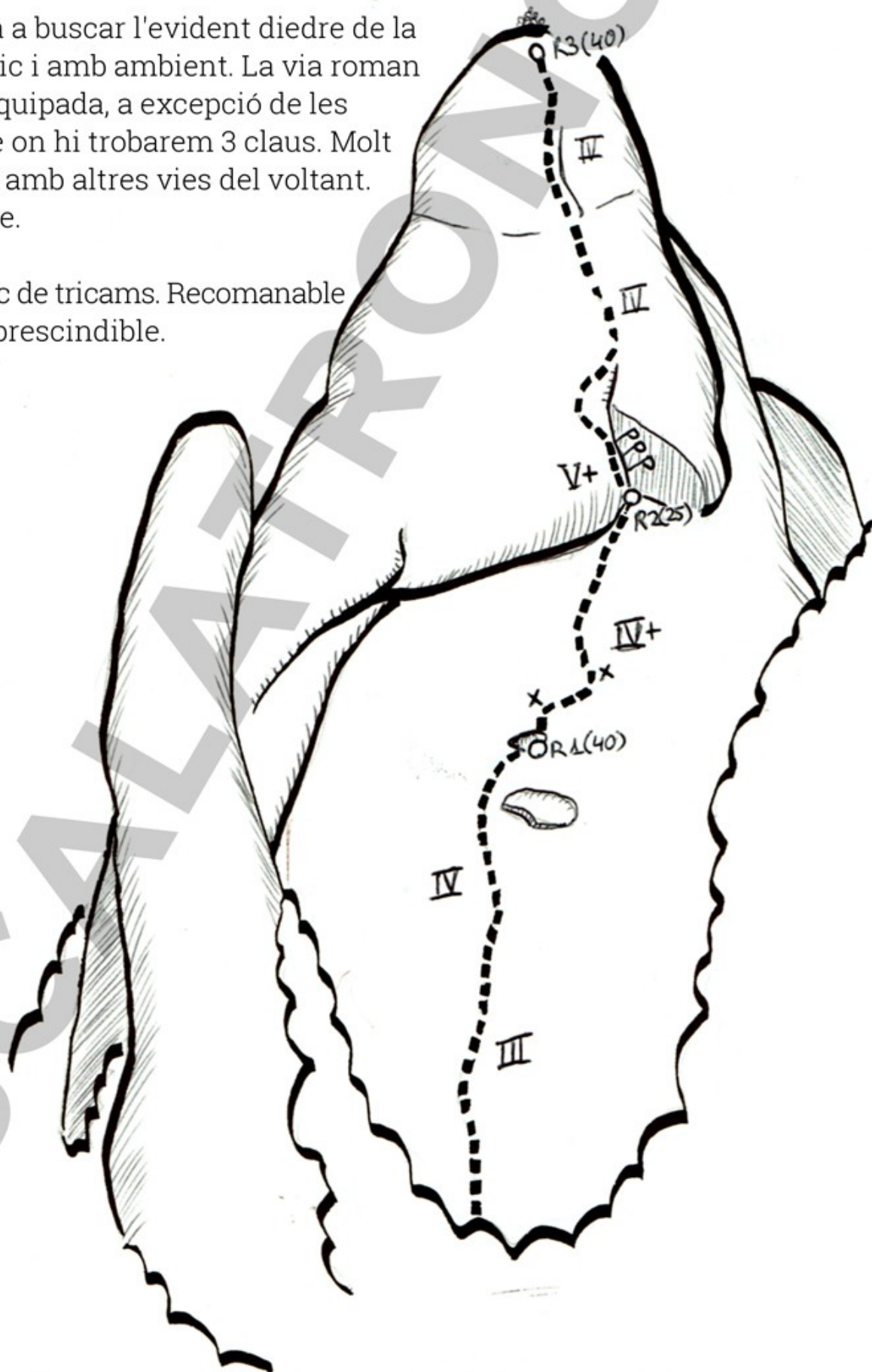
AGULLA FÀCIL

ARESTA BRUCS (MD) 105m

Primera ascensió a càrrec d'en Bernat Clarenya i en Jordi Salvany l'any 1980.

Via super lògica, va a buscar l'evident diedre de la tercera tirada, atlètic i amb ambient. La via roman pràcticament desequipada, a excepció de les reunions i el diedre on hi trobarem 3 claus. Molt bona per combinar amb altres vies del voltant. Del tot recomanable.

Material: 6 cintes, joc de tricams. Recomanable una V, encara que prescindible.

Potser per la proximitat imponent del Dit, la Fàcil passa ràpidament a un segon pla. No obstant el característic diedre que domina la cara sud de l'Agulla és massa llaminer per ser ignorat, i és l'excusa de la poc repetida Aresta Bruca, una altra delícia dels Frares Encantats.

La via fa un ús mínim de les assegurances, atorgant-li així un cert grau d'exposició que ens farà progressar atents alhora que omple de sentit l'ascensió. Escalant aquesta via ens podem fer una idea molt aproximada de com eren la majoria de vies homònimes de la regió d'Agulles abans de ser domesticades a cop d'expansió. Per sort aquí la fal·lera del trepant encara no ha arribat, esperem que continuï així sempre.

- Via: Aresta Bruca
- Zona: Montserrat – Frares Encantats
- Dificultat: V+ (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 105 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà/alt
- Equipament: Poc equipada amb 2 burins i 3 claus
- Material: 6 cintes i joc de tricams. Recomanable una V tot i que prescindible
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Lloro (marques blaves). Quan siguem a l'alçada de la nostra agulla abandonem el corriol, travessem un petit torrent i acabem d'arribar a peu de via.

La via:

La primera tirada va a buscar l'ull on es munta la primera reunió situat sobre una llastra característica; en aquest primer llarg no trobarem cap punt d'assegurança. La segona tirada encerta la part més dèbil d'un petit mur (2 reblons) que hem de superar per atènyer la fissura que ens durà fins la segona reunió, al peu del diedre. El tercer llarg comença explosiu pel diedre (3 claus) que abandonem a l'alçada del tercer clau; entre el 1er i el 2on es pot clavar una V o similar.

Descens:

Des del cim anem a buscar el vessant nord i amb una curtíssima desgrimpada ens situem a un collet. Seguim cap al nord fins trobar el corriol que porta al Frare Gros, però nosaltres el prenem en direcció contrària i en pocs minuts i després d'un parell de cordes fixes estarem a la bretxa entre el Dit i el Dit Xic i uns metres més avall reprenem el camí d'aproximació.